

SES

SAĞLIK VE SOSYAL HİZMET EMEKÇİLERİ SENDİKASI

sesgm1996

sesgenelmerkezi

sesgenelmerkezi

İlk ığlıktan Son nefese

Sağlığın Emekileriyyiz...
Ebeyiz! Hemşireyyiz!

EBEYİZ! HEMŞİREYİZ!

Ebelik, tarihsel süreçte çeşitli kültür, inanış ve dillerde farklı isimlerle anılsa da hep akıllı, bilge ve sihirsiz güçleri olan kadın olarak anlamlandırılmıştır. Yaşamın yeniden üretilmesine, hayatın gizemli yaşam parçasına ait bilgi ve beceriye sahip olan bu kadınlar, toplumda saygı görmüş, ondan üstün meziyetlere sahip olması beklenmiştir.

Hemşirelik mesleğinin tarihi de insanlık tarihi kadar eskidir, kadının sağaltıcı (şifa verici) rolü ile özdeşdir. Hemşireler hasta bakımında bitkisel ilaçlar ve tedavi edici teknikler kullanmışlardır. Yeniçağda yaşanan toplumsal ve politik olaylar sonucu insan hak ve özgürlüklerinin önem kazanması ile hemşirelik gelişimi bu durumdan olumlu etkilenmiştir. Günümüzde modern biçimiyle hemşirelik mesleğinin Florence Nightingale [1820-1910] ile başladığı kabul edilir.

KREŞ HAKTIR

Merhaba, Hatice Şeker. İstanbul'da 8 yıllık hemşireyim. Akciğer nakli ve göğüs cerrahisinde çalışıyorum. Bütün hastanelerde genelde hemşire odaları 4 duvar arasında camsız, havasız ve güneş girmeyen odalar. Derler ya güneş girmeyen eve doktor girer, doğru söz olduğuna inanıyorum. Hastalanıyoruz doğal olarak, tedavi sürecindeki raporlar da hemşire eksikliğinden dolayı otomatikman vicdan muhasebesine sokuluyor. Çalışma koşullarından kaynaklı hiç bir fizyolojik ihtiyacımızı karşılayamazken, bununla

ilgili idareciler gerekli çözümler üretmezken...Üzerimizdeki forma rengi bile çok büyük sorun olmakta ve yapılan baskıdan bıkmış, usanmış durumdayız. Her daim mobbinge maruz kalmaktan yoruldum. Kurumumuzda kreş olmadığı için anne hemşireler gece nöbet tutmak istemiyorlar, çünkü çocuklarını bırakacakları kimse yok ve biz bekar hemşireler gece nöbetlerini daha fazla tutmak zorunda kalıyoruz. Benim talebim insanca çalışma ortamı, mobbingin son bulması ve anne hemşireler için kreş açılması.

EBE SAYISI ARTIRILSIN

Merhaba. Ben Eylem Göçen. Diyarbakır'da doğum salonunda çalışıyorum. 10 yıllık ebeyim. Çalıştığım birimde ebe eksikliğinden kaynaklı çok fazla nöbet tutuyor ve yoğun koşullarda çalışıyoruz. Diyabet hastasıyım. Yoğun geçen bir nöbetimde şekerim 350 ye kadar yükseldi. Çalıştığım doğum salonunda günde altmış civarında doğum yaptırıyoruz, tabii şimdilik böyle. Yazın izin aylarında bu sayı sekseni, doksanı buluyor. Gündüz çalışmasında yirmiyi aşkın doğum yaptırıyor ve dört kişi çalışıyoruz. Bazen bu sayı üçe bile düşebiliyor. Çünkü doğum sayısı fazla ve ebe eksik olduğu için kimse burada çalışmak istemiyor. Sürekli bir ebe sirkülasyonu var. Bu yoğun ve stresli çalışmadan kaynaklı hastalara bağıyoruz ve şikâyet ediliyoruz. Benim talebim kadınların daha iyi koşullarda, en güzel eylemi olan doğumunu gerçekleştirebilmesi için ebe sayısının bir an önce artırılması.

EĞİTİM HAKKI

Merhaba Selime Karu, 6 yıldır Şanlıurfa'da hemşire olarak görev yapmaktayım. Severe başladığım hemşirelik mesleğinin daha ilk yıllarında tükenmişliğin dibine vurdum. Mesleğimi geliştirmenin ve kariyer yapmanın azim ve başarı ile elde edileceğine inanıyordum. Yüksek lisansımın tezini yenidoğan üzerine 2014 yılında yapmak istedim. Tezimi yapabilmem için o birimde çalışmam ve gözlem yapmam gerektiğini ısrarla dile getirmiştım ancak bu talebim hiç dikkate alınmadı. Bu haksızlıktan kaynaklı moral ve motivasyonum düştü ve ben hala tezimi

bitirmiş değilim. Biz hemşirelerin mesleki olarak kendimizi geliştirmemiz ve ilerlememiz engelleniyor ve desteklenmiyor. Bir kongreye katılmak istesem eğitim iznini geçtim, kendi iznimi dahi kullanamıyorum. Yapılan haksızlıkları bir üste taşıdığımızda ilk yapılan şey tabii ki yer değiştirme oluyor. Bunun yanında ötekileştirme ile yapılan mobbing de cabası. Bunun dışında, sertifika programlarına çalışanın deneyim ve çalışma süresine bakılmaksızın idareye yakın kişilerin gönderilmesi çalışma motivasyonumuzu bozmakta. Talebim, bu haksızlık ve hukuksuzlukların bir an önce son bulması ve mesleki eğitimin önünün açılması.

EMEKLİLİK VE İŞ TANIMI

Ben Meral Toy, Edirne'de ebe kadrosu ile çalışmaktayım. 29 yıllık meslek hayatımda ilk yıllardaki köy ve sağlık ocağı çalışmamın dışında ebelik yapamadım. 13 yıl sağlık müdürlüğünde çalışmamdan kaynaklı da meslekten çok uzaklaştım. Sağlık müdürlüğünde memur gibi çalıştım, kendi mesleğim olan ebeliği yapamadım. Sağlık müdürlüğünde sembolik verilen ek ödemenin çok az olmasından dolayı devlet hastanesine geçip mesleğimi yapmak istememe rağmen "yetişmiş elemansın" diyerek hep geri çevrildim. Daha sonra hastanede idari birimlerde görev yaptım. Hala hemşire olarak çalışıyorum. Benim talebim hemşire ve ebelerin görev tanımı ve sınırlarının belirlenmesi, branşlaşmasıdır. Aynı zamanda emeklilik hakkımın üzerinden 4 yıl geçmesine rağmen ek ödemelerin emekliliğe yansımaması ve emekli maaşlarının çok düşük olmasından kaynaklı halen çalışmak zorundayım.

YIPRANIYORUZ! FİİLİ HİZMET SÜRESİ ZAMMI

Merhaba, ben Melek Baran 12 yıllık hemşireyim. Batman'da yeni doğan yoğun bakımda çalışıyorum. İş tanımımız olmadığından kaynaklı kendi işim olan bakım hizmetlerinin yanı sıra işim olmayan bir çok angarya işi de yapmak zorunda kalıyorum. Bu durum kaliteli sağlık hizmeti sunmama engel oluyor, çok fazla yoruluyor ve yıpranıyorum. Haftalık 40 saatlik mesaiye tutmak zorunda olduğum nöbetleri de eklersek haftalık çalışmam 80 saati aşmaktadır. Çalıştığım yerin kapalı ve izole olması, beni hem fiziksel hem de ruhsal olarak çok etkiliyor. İzin ve raporlarımızda ücret kesintisi, izinlerimizde de eleman sıkıntısı olduğu için istediğimiz zaman kullanamıyoruz. Birim değişikliği için başvurduğumda da hastane yönetimi bu talebimi görmezden gelmektedir. Evet yıpranıyorum. Benim talebim yıllardır beklediğimiz fiili hizmet süresi zammı yasa tasarısının biran önce hazırlanması ve bütün sağlıkçıların bu yasadan adaletli bir şekilde faydalanması!

ÇALIŞIRKEN ÖLMEK İSTEMİYORUZ

Merhaba Aynur Gürcan, İstanbul'da 8 yıldır reanimasyonda (yeniden canlandırma) çalışıyorum. Yoğun çalışma ve strese bağlı olarak ince bağırsağımda yara var. İdarecilere daha az stresi olan bir serviste çalışmak istediğimi söyledim, onlar da "özürlü raporu getir" dediler. Servisim çok yoğun ve stresli olduğu için kimse çalışmak istemiyor. Siyasi iktidarın hemşiresiyeniz servisiniz değişir, mesleki olarak yolunuz açılır. Ama değilseniz, sağlığınızı kimsenin umurunda bile olmaz ve böyle servislerden de çıkamazsınız. Çalıştığım birim uzay mekiği gibi, hiç günü ve güneşi göremiyoruz. D vitamini tedavisi görmeme rağmen 4 civarı geliyor. Sağlığım göz önünde bulundurularak güneş görebilen bir serviste çalışmak istiyorum. Bu talebimi dile getirdiğimde "Bu hastalar ölsün mü peki, bunlara kim bakacak" deniliyor ve vicdani olarak beni sorumluluk altında bırakıyorlar. Benim talebim, işçi sağlığı ve iş güvenliğinin derhal hayata geçirilmesi ve benim gibi işe bağlı sağlık sorunu yaşayan arkadaşlarımla sorunlarının çözülmesidir.

TÜKENİYORUZ

Ruken Tutar, Diyarbakır'da pediatri yoğun bakımda iki yıldır çalışıyorum. Bir türlü gide-rilmeyen hemşire sıkıntısından kaynaklı kapa-sitemizin çok üzerinde çalışıyoruz. Bunun yanı sıra tuttuğumuz nöbetler 128 saati aşmakta. Doktorların tez çalışma anketleri, kırtasiye işleri ve bizim işimiz olmayan bir çok angarya iş bize dayatılıyor. Çoğu zaman yorgunluktan ve tükenmişlikten çocukların ağlama sesleri-ne dahi tahammül edemiyorum. TÜKENİYO-RUZ... Benim talebim daha insani koşullarda ve ülkemizin nüfusu göz önünde bulundurula-rak yeterli sayıda hemşire ile çalışmak.

İŞ GÜVENCESİ

Ben Figen Çolakoğlu, Van'dan merhaba. 23 yıl 8 ay boyunca hemşirelik mesleğini çok seve-rek ve halkın sağlığı için emek vererek yaptım. Birçok meslektaşımın benim gibi haksız ve hukuksuzca ihraç edildiğini biliyorum. Sizi koruyan zırhınızın, yani iş güvencenizin aslında hiç olmadığı gerçeğiyle ilk karşılaştığınızda kendinizi öylece üryan bir şekilde savunmasız ve çaresiz hissediyorsunuz. Tabi bu haksızlığın bana öğrettiği hayata tutunmak, direnmek ve inadına yaşamak diyebilirim. İhraç olduktan sonra iş güvencesinin birilerinin tekelinde olmadığını göstermek ve birlikte mücadele etmek şart oldu. Kendi adıma diyebilirim ki, beni güçlü ve iradeli kılan örgütüm SES oldu, yanımda olan, gücünü hissettiren tek oluydu. Örgütsüzlük yalnızlık demektir, örgütlülük ise güçtür. İş güvencesinin biz emekçilerin en önemli talebi olması gerektiğini düşünüyorum. Çünkü, ekmeğin ve aşınla sürekli tehdit altındasın ve buna boyun eğmeyeceğiz.

Ebeler ve hemşireler olarak; birinci basamak, hastaneler ve özel sağlık alanlarında iş ve gelir güvencesizliği, uzun süreli çalışma, yoğun nöbetler, angarya, düşük ücret ve riskli çalışma koşulları, performans, yetersiz dinlenme araları, toplam kalite yönetimi anlayışı, mobbing, çalıştığımız olumsuz koşulların yarattığı hastalıklar ve emekliliğe yansımayan ek ödemeler gibi bir çok sorunlar yumağıyla uğraşırken bunun yanında eşit, nitelikli sağlık hizmeti vermeye çalışıyoruz. Biz ebe ve hemşirelerin sorunlarını görmezden gelen yaklaşım, neoliberal sağlık politikalarının bir sonucudur. Sağlıkta dönüşüm programı ile sağlığı alınır satılır hale getiren, piyasaya aan anlayış emeğimize dönük sömürüyü de kat ve kat arttırmıştır.

Tarihsel rolü olan ebelik ve hemşirelik mesleği, neoliberal politikalarla ve sağlıkta dönüşüm programıyla, insanlık tarihi boyunca hakettiği değeri görmemekte, hatta emeği görülmez kılınmaktadır. ASM ve TSM'lerde ebelere aile sağlık elemanı denip mesleği yok sayma, hemşireler için de yardımcı sağlık elemanı denmesi mesleğin özerkliğinin ortadan kaldırmaya yönelik bir hamledir. Ekonomik, sosyal ve psikolojik olarak etkilendiğimiz çalışma koşullarımızı düzeltmek için, sendikamızla sesimizi birleştiriyor ve hak temelli mücadelemize devam ediyoruz.

İLK ÇIĞLIKTAN SON NEFESE

**Dünya Ebeler Günü ve
Hemşireler Günü Kutlu Olsun.**

SES Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası Adına Sahibi: Gönül ERDEN Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Selma ATABEY
Yönetim ve Yazışma Adresi : Necatibey Cad. No: 82/4 Kızılay - Ankara - Tel: (0312) 232 6122 pbx - Faks: (0312) 230 21 93
Teknik Hazırlık : OnAda Tanıtım Ltd. şti. Bayındır-2 Sk. 63/1 ANKARA T: 0312 80 302 80 - Basım Y.: Atalay Matbaa Basım Adedi: 10.000 / Basım T.: NISAN 2018